

Література

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник / Ф. С. Бацевич. Київ: Академія, 2004. 342 с. (Альма-матер).
2. Межкультурная коммуникация и профессионально ориентированное обучение иностранным языкам: материалы XI Междунар. науч. конф., посвящ. 96-летию образования Белорус. гос. ун-та, Минск, 25 окт. 2017 г. = *Міжкультурная камунікацыя і прафесійна арыентаванае навучанне замежным мовам : матэрыялы XI Міжнар. навук. канф., прысвеч. 96-годдзю заснавання Беларус. дзярж. ун-та, Мінск, 25 кастр. 2017 г.* / редкол.: В. Г. Шадурский (пред.) [и др.]. Минск: Изд. центр БГУ, 2017. 247 с. : ил.
3. Карасёв С. А. Глобализация английского языка и новые задачи методики его преподавания // Язык и межкультурная коммуникация. Материалы межвузовской научно-практической конференции. Ростов-на-Дону: Изд-во ИУБиП. 2005. С. 80–81.
4. Д. Кристалл. Английский язык как глобальный. М. Весьмир, 2001. ISBN 5–7777–0114–0 (оригинал: English as a global language, Cambridge University Press, 1997, second edition 2003)
5. Вербич Н. А. Английский язык и межкультурная коммуникация / Н. А. Вербич. Текст : непосредственный // Молодой ученый. 2016. № 23 (127). — С. 581-584. URL: <https://moluch.ru/archive/127/34958/> (дата обращения: 15.10.2020).

Мироненко А. О.

здобувач вищої освіти І курсу

Науковий керівник – Ковальчук О. С.,

кандидат психологічних наук, доцент

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ХАРАКТЕР ПСИХОЛІНГВІСТИКИ

Різноманітність функцій мови у суспільстві і зв'язок з мисленням, розумом та з психічною діяльністю людини робить взаємодію лінгвістики із сприйнятими соціальними та психологічними науками дуже гнучкою. Зв'язки між лінгвістикою та психологією дуже тісні.

Першою найпопулярнішою проблемою є дослідження однієї з загальних областей вивчення того, як люди розуміють, запам'ятовують та продукують дискурс. Друга популярна проблема – це лексикон, або ментальний словник. Вивчення слів стало більш популярним в останні роки. Обидві названі сфери поруч з їх теоретичною важливістю мають також практичне застосування: дослідження дискурсу допомагають глибше заглянути у процеси з позицій психотерапії, а вивчення лексикону допомагає зрозуміти, як діти вчаться читати. Подальша проблема пов'язана з тлумаченням того, як дитина оволодіває мовою. Інтереси механізму

розмовної мови знаходять своє відображення у відродженні досліджень мови дитини. Дорослі говорять з дітьми інакше, ніж з дорослими, з погляду фонології, семантики, синтаксису і прагматики, і багато дослідників вивчають роль "мовних уроків" в оволодінні мовою. Відчутний прогрес досягнутий у вивченні читання, білінгвізму та мовних порушень. Успіх досягнутий завдяки інтегруванню підходів з позицій різних дисциплін у межах когнітивної науки.

Основні проблеми психолінгвістики: методологія психолінгвістичних досліджень; моделювання й аналіз процесів породження, оцінка й розуміння мовлення, механізмів виховання конкретних факторів людини; опис організації психічних лексиконів; аналіз мови, мовних навичок та світогляду дітей; дослідження компонентів невербальної комунікації; дослідження психічних механізмів спілкування, кодування та декодування текстів; міжкультурне спілкування; оволодіння іншою мовою; проблеми білінгвізму.

Інші проблеми психолінгвістики:

1. Мова мовлення. Нормальне використання мови людиною – це перед усім здатність говорити та писати, а також створювати нові тексти, генерувати.
2. Сприйняття й розуміння мовлення та тексту. Оцінка мови – це розумовий процес ідентифікації інформації, яка перевіряється знаком у реєстрі, подальшої обробки та перекладу. Проблема сприйняття мови, по-перше, повинна бути визначена і зрозуміла в широкому розумінні, по-друге, врахована специфікою сприйняття звукового й письмового мовлення; по-третє, з'ясована природою сприйняття мовлення з огляду на його суб'єкт.
3. Проблема онтогенетичної мови. У галузі психолінгвістики проблема мовних навичок відображається в процесі розпізнавання та виховання мовних навичок у дітей. В. фон Гумбольдт уважав, що онтогенез мовлення є «розвитком мовної здатності з віком і вправами».
4. Проблема ментальної лексики. Проблема психолінгвістики полягає в організації та методах декларування розумової лексики як основи мовної компетентності людини, знання словникового запасу мови та номінативної структури одиниці. Іноді її називають внутрішнім лексиконом.
5. Проблема асоціацій. Проблему асоціацій, їх типологію та методи встановлення слід розглядати як першу в психології та психолінгвістиці, адже асоціації були найважливішим показником для організації психічних лексиконів людей.

Психолінгвістика займається процесами формування та сприйняття мовлення, стає комунікативною функцією, що вивчається комунікативною лінгвістикою, зосереджуючись на процесах спілкування людей із використанням живої природної мови з усіма компонентами існуючої комунікації. Крім того, одні й ті ж моделі спілкування часто

використовуються для опису психолінгвістичних процесів (наприклад, мовлення та сприйняття) з метою відображення комунікаційних процесів.

Література

1. Засекіна Л. В., Засекін С. В. Психолінгвістична діагностика. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. 188 с.
2. Основи психолінгвістики (ВЦ “Академія”), навч. посібник, 2012. 208с.
3. Психолінгвістика: [зб. наук. праць ДВНЗ “Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди”]. Переяслав-Хмельницький: ФОП Лукашевич О.М., 2014. Вип. 15. 326 с.

Місюра А. О.

здобувач вищої освіти І курсу

Науковий керівник – Іщенко Т. В.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

МЕДІАОСВІТА ТА МЕДІА ВПЛИВИ НА АУДИТОРІЮ

Ми живемо в дуже гарний час – вік сучасних технологій, гаджетів, електронних помічників, які полегшують нам життя. З новими відкриттями з’являються і нові способи зв’язку з суспільством. Людина зіткнулась з новим поняттям, як медіа. Цим слово користувалися, ще в давні часи, але воно має інше значення. В латинській мові – *medium*(посередник). Воно позначало субстанцію, через яку передавалася сила від одного до інших предметів. У комунікації *média* (англ. *Media*) – засоби передавання, зберігання та відтворення інформації, призначені для її донесення крізь просторові, часові чи інші перепони. Всі наші телефони, телевізори, ноутбуки, планшети: і є тими «посередниками» між нами та іншими людьми, новинами, трендами. Медіа – це головне джерело інформації у наш час.

Головне питання чи впливає медіа на аудиторію, чи в змозі воно сформулювати або помінати думки тисяч або сотень тисяч людей. Я маю чітку відповідь: так, воно в змозі, і кожен день людина може побачити це на власному досвіді. ЗМІ підносять нам багато новин, іноді хороших, а іноді ні. Через новини вони мають велику змогу залякати, або навпаки надати спокою людині. Коли кожен день ми бачимо картини воїн, морів або аварій по телевізору, психічно не стійка людина починає жити у жаху за своє життя, та завжди знаходиться у панічному стані. Зрозуміло, що "діяльність ЗМІ має важливі суспільно-політичні наслідки, оскільки характер